

Berczeli

TISZABERCSEL KÖZSÉG
ÖNKORMÁNYZATÁNAK
HIVATALOS LAPJA

NAPLÓ

A 10 éves Berczeli Napló XI.

évfolyamának 9. száma, 2006. november.

Birtokba vettük az új ebédlőt

(BN.) November 3-án, végre sor került az iskolai ebédlő tényleges birtokbavételére. Iskolásaink remek – az étkezés köré szőtt – műsora színesítette az átadó ünnepséget. (Címlapunk felső fotója ezt örökíti meg.)

Ennek során László Antal a Bessenyei György ÁMK igazgatója elmondta, régen dédelgetett álom vált valóra az idén. 6 év pályázati kudarcot követően koronázta siker törekvéseinket. Bizalmát fejezte ki abban, hogy az elkészült ebédlő nem csak az intézmény, de a település egészét szolgálja tudja majd a kor követelményeinek megfelelően.

Hajnal András polgármester kifejezte a lebonyolító és kivitelezők felé a köszönetét, hiszen a már nem először nálunk dolgozó, Nyír-Ber Kft, valamint Kalevala Kft és a hozzá kapcsolódó alvállalkozók ismét bizonyították, lehet tisztes munkát végezni szépen, a rendelkezésre álló keretek között. Kifejezte köszönetét a Képviselőtestület tagjai felé a türelméért, hiszen közel 15 M forint pályázati pénz segítette a beruházást, igaz ehhez 6 éves „birtoküremre”, és több mint 3 M Ft saját erőre volt szükség, a település egésze részé-

ről. Köszönetet mondott László Antal igazgató úrnak és Papp János jegyző úrnak a pályázat-írásban és a koordinációban vállalt szerepért. Lukács Károlynak a Kalevala Kft és Béres Csabának a Nyír-Ber Kft ügyvezetőinek, és természetesen mindazoknak, akik tevőlegesen járultak hozzá a munka sikeréhez.

Az ünnepi beszédek után stílusosan szerény, de annál ünnepibb ebédrel avatták az új ebédlőt, ahová a kivitelezőkön túl, a képviselőtestület tagjai mellett meghívást kaptak azok is, akik szerepet vállaltak a cél érdekében.

Minden jó, ha a vége jó, így aztán november 6-án, hétfőn délután, végre a nebulók is átlépheték új ebédlőnk küszöbét. Ezúton is köszönjük nem csak a gyermekek, de szüleik, a dolgozók, az intézményvezetés türelmét, a Polgármesteri Hivatal dolgozóinak, és a település vezetőinek kitartását közös célunk megvalósításában.

Végre a gyerekek is elfelejthették az iskolapadok és iskolaszékek nyújtotta kényelmetlenségeket, a linóleum padlót és azt a számos kényelmetlenséget, mellyel nap mint nap találkoztak idáig. November 6-án új környezet várta őket az óvoda udvarán található ebédlő épületében. A gyerekek elmondása szerint, ez egy

másik világ. Egy jobb, méltóbb, ahol még az étel is jobban esik. Reméljük sikerül megőrizni állagát és szépségét, hogy hosszú ideig fogja szolgálni Tiszabercelt, hiszen reményeink szerint számos közéleti eseménynek is otthont ad majd.

Megkérdeztünk néhány negyedikes gyereket, mi a véleményük a szép új ebédlőről.

Bakó Szandi: nagyon szép, és vigyázni kell rá, az ebédlőben jól kell viselkedni. Én már voltam étteremben, és ez éppen olyan.

Balogh Bence: Itt finomabb az ebéd. Jó, hogy itt hatan ülhetünk egy asztalnál.

Jakocska Győző: Szép a mosdó is, eleinte sokat pancsoltunk a szappannal, de itt is rendet kell hagynunk magunk után.

B.B.: Én azt mondom, hogy egy hónap múlva már nem lesz ilyen szép, mert a gyerekek összekoszolják.

Remélem B. B.-nek nem lesz igaza.

- Száraz Lászlóné -

A tiszaberceli hősökre emlékezve

(BN.) A november 1-jét megelőző kora délután immáron több mint évtizedes hagyományként a hősökre történő emlékezéssel telik településünkön. Így volt ez idén is. Önkormányzatunk nevében Hajnal András polgármester meghívóval invitálta az intézmények, civil szervezetek és pártok képviselőit a Hősök Emlékművéhez. Itt a megemlékezés a már hagyományos koszorúzással volt összekötve. A méltóságteles

emlékezésre szinte valamennyi szervezet vezetője elfogadta meghívásunkat és elhelyezte a megemlékezés koszorúit. Ezt követően egy-egy szál gyertya meggyújtásával emlékeztünk azokra a tiszaberceliekre, akik a két világháború során életüket adták a harcokban. A megemlékezést az általános iskolánk tanulóinak, Tarjányi Evelinnek szavalata zárta.

Óvi hírek

Tarjányi Ferencné óvónőtől

A szüreti multságunkat is megtartottuk. Feldíszítettük az udvarunkat, színes léggömbökkel, szalagokkal, szőlőfürtökkel, ágakkal. Egész délelőttünk jó és kellemes hangulatban telt el. Vendégeinknek nagyon tetszettek a versek, dalok, dramatikus játékok. Gyermeküknek az ibrányi Struktúra kft.

Jelenet az ovisok műsorából, melyet szüretkor számos érdeklődő kísérhetett figyelemmel.

A Híd a jövőbe Egyesület által adományozott játékok, melyeket a szüreti multságon vehettek birtokba az ovisok.

pogácsával, s a Kiss Eszter anyukája szörp-pel kedveskedett. Műsorunk végén játékavatóra is sor került. Udvarunk szép játékokkal gazdagodott. Egy komplett mászóka csúszdával, hintával, s egy rúgós falovacskával. Erre az alkalomra nagycsoportos gyerekek adtak műsort, szavalattal s egy kis vidám modern táncal. Az ünnepségek után a gyerekek birtokba vették a játékokat, s azóta is boldogan játszanak rajtuk.

Köszönetünket fejezzük ki a magunk és óvodás gyermekeink nevében a kapott ajándékokért: Humicskó Józsefnek, a Híd a jövőbe Egyesület vezetőjének, s az Önkormányzat képviselőtestületének. Reméljük a közeljövőben is lesz rá lehetőség, hogy tovább bővüljön az óvodánk játéktára az udvaron és csoportokon belül egyaránt.

Lassan készülődünk már újabb ünnepünkre a Télapó-karácsonyra.

Itt szeretném hirdetni, hogy november utolsó hetében télapó és karácsonyi vásárt rendezünk, melyre minden kedves olvasót, szülőt szeretettel várunk. Apró és kedves kis ajándékok várnak eladásra, szolid áron.

A Képviselőtestület házatájaról

Rovatvezető: Papp János jegyző

A Képviselőtestületi ülésnek legutóbb a Tűzoltóegyesület felújított szertárának klubhelyisége adott otthont.

Alig alakult meg új testületünk, máris egymást követik annak ülései. Október 24-én a fő csapásirányt a komp bérleti szerződése adta munkának. A döntést megelőzte egy Ad. Hoc. Bizottsági ülési is, mely ülésen részt vettek a túlatiszai gazdák, valamint a jelenlegi bérlő is. A szolgáltatást igénybe vevők valamennyien kifejezték elégedettségüket, és vita csak a viteldíj mértékén alakult ki. Mivel ebben is sikerült megegyezni, így a bizottság javaslatára tekintettel a testület újabb ciklusra bérbe adta a kompát az Arany-Parmen Kft-nek. November 6-án, kistérségi társuláson keresztül megvalósítható tiszaberceli elképzelésekről döntött a testület. A fő feladatoknak az alábbiakat tekintik: Buj - Paszab - Tiszabercel belvízelvezető rendszerének kialakítása. Tiszabercelt Tiszakaráddal összekötő út megépítése. Tájház kialakítása úgy, hogy az illeszkedjen a kistérségben már meglévő ilyen jellegű kulturális örökséghez pl. Ibrány helytörténeti múzeum, Paszab szőttes-múzeum (kialakítás alatt.) Tiszabercelt és Paszabot

összekötő kerékpárút mely járdaként is funkcionálna és egyben csatlakozhatna a Fő úton keresztül, a Nagyhalász - Ibrány - Rakamaz - Tokaj már meglévő kerékpár úthoz. Bentlakásos Idősek Otthona 50 férőhellyel, Paszab településsel együtt. Művelődési ház építése. Általános iskolai képzést nyújtó ÁMK-nk felújítása és bővítése, mind infrastruktúrájában, mind befogadóképességében, mind „intelligenciájában”. Ez utóbbi a kulturális és közművelődési élet színterének kialakítását és felerősítését jelentheti. Turisztikai infrastruktúránk bővítése a Rétközi Kulturális és Turisztikai Napok sikereire alapozva. E közigazgatás fejlesztés, mely a lakosság ügyintézését gyorsíthatja fel. Ösztöndíjrendszer kialakítása a leghatékosabb tiszaberceli tanulókat támogatására. Ipartelepítésre alkalmas terület (ipari park) fejlesztése az un. pócóri legelőn (4 ha) Téglagyári szabadidőpark fejlesztése. Bessenyei ház, szivattyútelep műemlékek felújítása a modern műemlékvédelmi keretek megvalósítása. Látogatóbarát környezet kialakítása. Tiszabercelt Paszabbal összekötő út megvalósítása a Fő út - paszabi volt homokbánya, Paszab Fő út között. A felvetett és települési illetve mikrotérségi szinten megvalósítani kívánt illetve szükségesnek vélt feladataink során, mikrotérségi szinten a hozzánk hasonló nagyságú és problémákkal küzdő Buj, valamint földrajzi fekvése miatt Paszab településekkel képzelni el az együttműködést.

November 27-én több mint 20 napirendet tárgyaltak a képviselők. Így többek között a III. negyedéves beszámolót hallgatták meg, mely nem kongat még vészhangokat, de a 2007. évi költségvetési koncepció már felvet megfontoló intézkedéseket intézményeinknél, amely személyi és dologi kérdéseket tesz megkerülhetetlenné. Elfogadta a kommunális adórendelet módosítását a testület, a magánszemélyek 3.500, míg a vállalkozások 2.300 Ft-ot fizetnek majd adótárgyanként. A tére történő felkészülés során elhangzott, hogy a sóval kevert homok deponálása megtörtént, az közmunkásokkal kerül majd utjainkra, míg a lehullott hó eltakarításáról szövedéssel gondoskodik az önkormányzat. Támogatta a testület a Muzgáskorlátozottak Egyesületének gávavencsellői csoportját, valamint a Sportbarátok napját. Az alábbiakban a komp viteldíjáról szóló táblázatot teszem közzé:

TISZABERCÉL KOMP - VITELDÍJ TÁBLÁZAT			
A KOMP SZOLGÁLTATÁSAIT IGÉNYBE VEVŐK KÖRE		Menetjegy (Ft. / alkalom)	
		Tiszaberceliek	Nem Tiszaberceliek
1	Személy	15	30
2	Kerékpár, kismotorkerékpár 50 cm ³ -ig	20	30
3	Motorkerékpár 50 cm ³ felett	50	50
4	Motorkerékpár oldalkocsival, kétkerekű kistraktor	50	50
5	Személygépkocsi 1 vezetővel	120	200
6	Személygépkocsi utánfutóval + 1 vezetővel	170	300
7	Tehergépkocsi	1 tonnánig	250
		1 és 5 tonna között	400
		5 tonna felett	800
	pótkocsija	200	600
8	Nagyobb mezőgazdasági vontató 200 LE felett és függesztett munkagépe	300	400
9	Kisebb mezőgazdasági vontató 200 LE - ig és függesztett munkagépe	200	400
10	Mezőgazdasági vontató (valamennyi típusra) vontatott munkagépe	150	150
11	Mezőgazdasági vontató (valamennyi típusra) pótkocsija	200	400
12	Kerti traktor 1 vezetővel	100	220
13	Fogatott jármű	100	200
14	Kisebb állat (juh, kecske, stb.)	10	10
15	Nagyobb állat (ló, szarvasmarha)	40	40

A viteldíjak összege a mindenkor aktuális ÁFA összegét nem tartalmazza.

Ezzel a címmel kerül műsorba rövidesen a Berczel TV új produkciója, melynek szerkesztője Papp János, aki Újhelyi Ritát és Timku Ritát „győzte” meg arról, hogy beszéljessenek egy picit a helyi közélet szereplőivel. Az első felvételen többek között vendég volt Hajnal András polgármester, Vargáné Berencsi Ágnes igazgató asszony, László Antal iskola-igazgató, Zsiros Antalné a Nyugdíjas Egyesület elnöke, Hegedűs Zoltán BIKE elnök, Tajthy Péter paszabi polgármester, Papp János jegyző, a 10 éves Berczei Napló főszerkesztője, Eperjesy Ferenc képviselő, aki anekdota

gyűjteményéről beszélt, valamint Mészáros Lajosné és Natkó László, akik most először kerültek be az önkormányzati képviselőtestületbe. Az operatóri munkák, Vass Tamás, Tóthszegi Zoltán és Czene István nevéhez fűződnek, két utóbbi munkatársunk, a vágási munkálatokon is dolgoznak majd. A riportokat részenként, várhatóan péntekenkénti frissítéssel láthatják, a Berczel TV műsorán. Többen érdeklődtek Futkos Attila által szerkesztette Borban az igazság című produkcióról, mely életutakat, és konkrét élethelyzetekre adandó válaszokat mutat be. Ígéretünk van a folytatásra, reméljük, mihamarabb a TV képernyőjén kapnak választ kérdésükre az érdeklődők.

Felvétel ...

Szerző:
Eperjesy Ferenc

A szabadtéri kispályás futball községünkben több évtizedes múltra tekint vissza. Emlékszünk népszerűségére az 1970-es évek elejétől,

amikor az általános iskola salakpályáján rendezett meccseken több volt a néző, mint a hivatalos futballcsapat vasárnapi mérkőzésein, a nagypályán. A lelkesedés nagyságát jelezte az is, hogy a téglagyári csapat külön pályát épített magának, ezzel háromra növelvén a faluban lévő kispályák számát. Új lehetőséget adott a 25 évvel ezelőtt megépített általános iskolai tornaterem, később pedig a szakiskolai sportcsarnok megépítése.

Most már télen is lehetett sportolni. A sportcsarnok kihasználtsága viszont lassan már csak a farsangi és szilveszteri kupák megrendezésében merül ki. Igény lenne ennek a létesítménynek a nagyobb használatára is, a terem magas bérleti díja azonban ezt nem teszi lehetővé. Pedig emlékszem a megépítéskor arról is szó volt, hogy a létesítményt a község is igénybe veheti majd, annál is inkább, mert a szakiskola helyéhez és a tan gazdagsághoz jelentős földterületet adott Tiszabercel és Paszab lakossága. A földek privatizálásakor ennyivel kevesebb jutott a helyi embereknek.

A téli időszakra marad tehát az általános iskolai tornaterem, melynek a kihasználtsága viszont elég jó. A jelenleg is működő aerobik foglalkozás mellett

több futbalozó társaság is ügyködik esténként. A legrégebbi ezek közül az a csapat, melynek heti egyszeri, egymás elleni mérkőzése egyidősek magával a tornateremmel. 25 éve járunk megszokás nélkül november elejétől március végéig, durván a nőnapig, úgy is mondhatnánk, hogy lombhullástól rügyfakadásig. A „formában tartás” miatt újabban nyáron is bejárunk havonta, később kéthetente. Ez egy nem hivatalos, anonim, non-profit társaság és a tűzoltók és a sportkör mellett mondhatjuk, hogy a legrégebbi Tiszabercelen.

Az eltelt 25 év a statisztika tükrében: a terem 336 négyzetméter, a parketták száma 16.800 db. Lejátszott mérkőzések száma 450, lőtt gólok száma 7650, ebből öngól 765. Okszerű gólok száma (valóban oda ment a labda, ahová akarta) 2810, ami csak úgy spontánul bement: 4840. Kezezés 2250

Fehér vagy színes?

Ez a kérdés kissé értelmetlennek tűnhet a laikus olvasónak, de a fenti írás tükrében sokak számára egyértelmű. A kérdés, hogy ki milyen színű mezt vegyen fel. Ez ugyanis alapvetően határozza meg az együttesek erejét. Ez a szezon elején jobbra eldőlt, s onnan bizony még az is számon tartatik, melyik csapat győzött többször az adott szezonban. Így hát nem mindegy ki hová „igazol” a szezon elején. Nem hiába no, helyezkedni tudni kell.

esetben történt, az ebből született gólok száma kerekén 2000. Az otthon, házastársnak becsületesen bevallott meccs végeredmények aránya 70%, fülletés 30%. Szabálytalanságok száma kevés. Bírói feldobások összesen 5 esetben, mindet Bíró Sándor végezte. A labda 380-szor akadt fent a védőrácscon, 300 alkalommal Zsíros Öcsi szedte le onnan. Nagy sérülés nem volt, kisebbek 50 esetben.

Körömléválás 5, ebből 2 az enyém. Mérkőzések közbeni összeveszések száma: 650. A tíz percen belüli kibékülések száma ugyancsak 650. A 25 év alatt 120 játékos fordult meg a

meccseken, ezekből 109 ezért, vagy azért leköpött. Jelenleg a következők járnak futbalozni: Bíró Sándor, Száraz László, Zsíros Lajos, Hajnal Béla, Timku Sándor, Futkos Béla, Kovács János, Leskó András, Hegedűs Zoltán, Szilágyi Sándor, Eperjesy Ferenc. A kor itt nem számít, hárman vagyunk 60 éven felüliek. Bíró Sanyi és jómagam a kezdetektől járunk megszokás

nélkül. Kissé később csatlakozott Száraz Laci, aztán Hajnal Béla, Futkos Béla, Timku Sanyi, Banó, Kupak és a többiek.

Odáig fejlődtünk az évek során, hogy kimerészkedtünk saját, megszokott és kedves tornatermünkön kívülre is. Az egyik évben megnyertük Ibrányban a Rétköz kupát, igaz, néhány „vendégjátékos” kiegészítve. Sikerral jártunk át egy vagy két télen át Vencsellőre. A tiszafüredi focikirándulás viszont enyhén szólva kudarcra végződött. Istenem! Ilyen is van a futballban.

A meccsek után viszont eléggé el nem ítélt

tő módon a Tarjányi Öcsi vendéglőjében kisebb italozások, főleg sörözésnek adtuk a fejünket. Ennek kapcsán a statisztikát tovább folytatva, a 25 év folyamán megittunk 3600 l sört, 2681 nagyfröccsöt, dugi pálinkát 10 liter alatt, összesen 1.200.000 Ft értékben.

A legvégén komolyra fordítva a szót: Ez a baráti társaság – korra való tekintet nélkül – folyamatában valóban a labda büvöletében él

25 éve és még fog sokáig, üzenve mindazoknak, akik kissé nehezen mozdulnak meg. Fel kell állni a TV és a számítógép elől néha! Megéri.

Kutyautó fehérek

Vajmi kevés köze van ennek ahhoz, hogy ki igazol a színes, vagy fehér csapatba, hacsak akkor nem, amikor vereséget szenvednek a fehérek. A kifejezést ekkor előszeretettel használtuk, de azért tény, nem sértés képen, hiszen mi értettük azt.

Az ominózus és az írásban megemlített tiszafüredi tornán történt, hogy a „felkészülési időszak” hosszúra sikeredett, így bizony az első mérkőzésen kissé - hát hogy is fogalmazzak - enerváltan léptünk pályára, melynek egy súlyos vereség lett a vége.

Ezt követően bent ücsörögtünk az öltözőben fehér, izzadságtól átázott pólóinktól megválva, miközben az egyik csapat éppen szerelést öltött. Valamelyikünk odavette az egyik játékosnak, hogy ugyan kik ellen készülnek ilyen nyugodtan. A kissé meglepő válasz nem váratott magára: „Azok ellen a kutyautó fehérek ellen.” Hoppá.

(A keretes írások szerzője Papp János)

Szerző:
Újhelyi Rita

Két nap a Felvidéken

Október 18-19-én a Berczeli Ifjúsági Kulturális Egyesület Kraszna Horkára utazott, hogy felfedezze a sokak számára még ismeretlen környéket. Szombat reggel 12-en indultunk útnak, majd a délutáni órákban még 4 fővel bővült a csapat.

Szlovákiáról és a Tátráról már bizonyára mindenki hallott, de csak kevesen tudják, milyen varázslatos tájai vannak ennek a kis országnak. Azt tartja a mondás, hogy Szlovákia tipikus várvidék, ahol az ősi várak méltóságtejesen törnek a festői táj felé.

Az első nap délelőttjén egy ilyen várat, a Kraszna Horkai várat látogattunk meg mi is, mely a magyar határtól csupán pár km-re található. Már a vár felé vezető úton is megfogott bennünket az élénk táru látvány. A meredek kúp alakú dombon eredetileg egy gótikus vár volt, ezt építették erőddé, később nagyúri lakhellyé rendezték be, és egészen 1812-ig lakták. Utolsó tulajdonosa Andrassy Dénes volt, aki családi múzeummal alakította át és tette látogathatóvá 1906-ban. Húsznál is több termet jártunk be a vármúzeum, a vártemplom és a családi kriptá megtekintése közben. Andrassy István gróf és felesége koporsója és a Fekete Madonna képe egyaránt megtekinthető a várban. Itt játszódik a „Lőcsei fehér asszony” történetének egy része is. Az Andrassyak a rideghideg várból később az István által épített beltéri kastélyba költöztek, mely szintén múzeum, ahol szép bútorok, festmények, egyéb műkincsek őrzik egy letűnt kor és életmód emlékeit. A legnagyobb ledöbbenést, és jó kedvet mégis Serédy Zsófia keltette bennünk. A grófnő holteste ugyanis - amely üvegkoporsóban kiállítva ma is megtekinthető a vár kápolnájában - természetes úton, saját magától mumifikálódott a „rácsöpögött mészke” hatására.

Kraszna Horka „büszke” vára

A várlátogatás után egy városnézésre utazott a csapat Rozsnyóra. Főterét a Diák-teret jártuk be, melynek szimbóluma a Diák-templom, melynek tűztornya a toronyórával egyben a város szimbóluma is.

Első napunk végén Kraszna Horkán szálltunk meg, egy fadaragó műhely és a Buzgópatak szomszédságában. A házigazda által készített finom töltött káposzta elfogyasztása után zenés mulatság következett, melynek végére összeverbuválódott a csapat.

Második napunk mindnyájunknak nagyon emlékezetes volt, hisz a Kraszna Horkai Buzgó-barlang túrája következett. A közel két és fél órás túra alatt sokunknak összeszorult a gyomra, amikor például drótkötelek segítségével kellett több méter mély víz fölött átmásznunk. A nagyterem egyedülálló cseppkőoszlopa, a szűk jára-

tok, a létrák, a denevérek minden résztvevő számára felejthetetlen pillanokat szereztek. Egy kis időre úgy érezhettük magunkat mint egy igazi barlangász, hisz a túrára barlangász felszerelést, overált, sisakot, lámpát is kaptunk. Félelmetes, de egyben csodálatos volt!

A nap végére kellemesen elfáradva indult a csapat egyik része haza, a másik része azonban Kassa felé vette útját, és hogy még egy pici kóstolót kapva az országból bejárta a város főterét, megcsodálta a Kassai dómot, teljes nevén a Szent Erzsébet Székesegyházat, a közép-európai gótikus művészet egyik legszebb darabját. II. Rákóczi Ferenc földi maradványait láthatja az ide látogató, melyek 1906 óta pihennek a dóm sírboltjában. Miután bevettük a templomot, a fényképezés, a kis séta, majd egy jó vacsorát követően egy belvárosi pince-étteremben, elindultunk haza.

Reméljük jövőre újra együtt, Szlovákiában!

Felvidék ...

Rovatvezető:
Timku Rita

Községünk szülötte: Csicsvári Gyuláné tanítónő

(Kissé rendhagyó, ám annál kedvesebb írás áll most egyik legolvasottabb rovatunkban. Rendhagyó annál is inkább, mert az írás szerzője, annak egyben alanya is. Ő így szerette volna, mi pedig olvasva azt, nem bántuk meg, hogy engedünk kérésének. S bár az utóiratban emlékezetünk használatára buzdít, mi mégis előkerestünk egy képet az archívumból. Mert így kerek a világ - a szerk.)

1947. decemberében a Mikulás hozott, illetve Szalatkai doktor bácsi segítségével a kis szobában az ajtó háta mögötti ágyon világra jöttem. Kisparaszti családnak negyedik gyerekeként, 9 évre a nővérem Romhalmi Imréné Éva után. Az 50-es években szüleim mindhárom testvéremet taníttatták, ami azt hiszem kuriózum volt a faluban. Ma már mindháman nyugdíjasok. Nővérem Juliska Budapesten él, bátyám Béla Izlandon.

Óvodába nem jártam, hisz nem is volt, de imádtam a hajnali csordahajtást, amit soha ki nem hagytam, guggolva a kerítésoszlop tövében. Fene nagy önállóságom következtében egyedül mentem évnnyitóra, így a legelső tanítási napon más iskolaépületbe mentem, mint ahová az igazgató beosztott. Nagy Éva tanító néni helyett Dicső Dezsónéhoz kopogtatam be, akinek útbaigazítása után rohanva a „b” osztályba természetesen elkéstem.

A későbbiekben a nyolcadik elvégzése valahogy ellillant, hisz nagy testvéreimtől írni, olvasni már öt éves koromra megtanultam. Bizonyítványaim jobbra kitűnők voltak, de tenyeres és füles nélkül nem úsztam meg. Szóval nem születtem stréber angyalnak. Kedvenc időtöltésem az olvasás, pezegetés és az úszás volt. 13 évesen úsztam át először a Tiszát oda-vissza. Mire hazaértem a szüleim már tudták, hisz a túl a Tiszán kapáló emberek már hazavitték a híreimet. Nem kaptam ki amúgy sohasem – csak annyit szóltak: „Vigyázz veszélyes!”

Diákkorom legszebb négy éve Sárospatakon telt el. Igaz fél évig esléként sirtunk a paplan alatt a drákói szigorral vezetett kollégiumban, aztán leizzadtunk orosz órán, mert Vécsey tanár úr csak két jegyet ismert: jógyényica (1) meg pityorka (5). Aztán szinte család lett a 28 diák, jobban-rosszban 4 évig olyan igazi régivágású, idős férfi tanárok, bölcs, nyugodt, de következetesen szigorú keze alatt. Igaz matematikából nem sok mindent tanultunk, mert az európai híru matematikus, drága Dr. Orbán Barnabás tanár úr (akinek azóta mellszobra van az Alma Mater udvarán) szívesebben beszélt: Cant-ról vagy Descartes-ról, mint a függvényekről. Ki is vittem az írásbeli érettségim a lapomat szűz üresen, hogy én ebből semmit sem tudok megcsinálni, de ismert jól a felügyelő tanár, és keresetlen szavakkal elzavart vissza a helyemre. Na megírtam 3-ra. Jelesen érettségiztem. Augusztusban volt a 40 éves érettségi találkozóm, ahol az osztály nagy része jelen volt. Első nekifutásra felvettek az Egri Főiskola orosz-magyar szakára. Elementem, de egy hétig tájékoztattam, aztán összepakoltam a kis szürke bőröndömet és vissza sem nézve hazajöttem, mert nagyon úgy éreztem, ez nem Sárospatak. Mai napig csodálom – bár már tudom, hogy mit érezhettek szüleim – apám csak annyit mondott: „Nem baj lányom, van kapanyél”. Ezzel el volt intézve. Aztán jártam a mezőre, s mikor a répára ráfagyott a kezem, eszembe jutott

milyen jó a többieknek a meleg kollégiumban. Észhez tértem. Következő éven úgy felkészültem, hogy majdnem a legmagasabb pontszámmal vettem fel a Nyíregyházi Tanítóképző Főiskolára. Tiszteleggel végigcsináltam, irodalmi pályázatot, tanítási versenyt nyertem és jó eredménnyel vettem át a diplomámat.

Persze a főiskolai évek is megéméneke egy regényt, mert ahol két fedőt összeütöttek, a két Zsuzsi barátnőmmel mi már ott is voltunk. De ez már nem volt olyan meghitt kötelék, mint a gimnáziumi. Viszont volt egy kemény félévünk. Teljes értékű tanítóként szétszórtak bennünket a megyébe, főleg a Szatmári részen. Én Tiszaszalkán első osztályt tanítottam a 2. félévben. Önállóan segítség nélkül, teljes felelősséggel. Nehéz volt, de megérte. Ott tanultunk meg tanítani – legalább is megpróbálni.

1970. augusztus 16-ával haza kerültem végre a szülőfalumba. „Te még fiatal vagy!” jelszóval, az egész felső tagozatban éneket tanítottam, énekkart veztettem, csapatvezető voltam, szóval csak küldött ördög nem. Igaz nyertünk is 2. helyet Tiszavasváriban az énekkarral, utazva lócán, a ponyvás teherautón. Igaz Sánta Mari? Két év után első osztályt kaptam Zsírosné Icával. A partos iskolába öntöttük a vizet a partra télen, aztán a gyerekekkel állva csúsztunk le. Akkor ment – ugye Ica?

1970. szeptember 26-án férjhez mentem, bizonyítja a 36 éves házasságot az asztalon lévő 36 szál szegfű, mert a párom Csicsvári Gyula mai napig őrzi a nap emlékéit. A férjem is megívta a maga harcát. Munka mellett diplomázott a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen 40 évesen. Mai napig a Szakiskolában gépész szakoktató.

1974-ben örömmel betetétzte Gyula fiunk születése, majd 1 év 3 hétre rá Tamás születése. Mind-e közben felépült a házunk, s megkezdődött a 4 év GYES, ami életem legszebb éveit közé tartozik. Soha nem unatkoztam, igaz a két fiú ismert minden fát, bokrot a Tisza-partján, nekik a „jó levegő” nem az udvaron vagy a kertben volt, hanem a Szugolyba, meg a Jenő-tavánál, mint Csikós Józsinak. Ma már mindkét fiam felnőtt, komoly ember. Gyuri, egy olasz cég ügyvezető igazgatója, Tamás, hivatásos és igen lelkiismeretes tűzoltó. Most végzi párhuzamosan a 6. 7. tanfolymot: mentőbúvár és műszaki mentő. Január 12-én Gyula fiam házasságából megszületett szemünk fénye Gyula unokánk, de jövő tavasszal, ha a Jó Isten megsegít, követi a második.

A GYES letelével egyfolytában tanítottam. 1.2.-1.2. – Kisegítő élményeimnek kevés volna az egész újság. 39 év. Valaki nem ér meg ennyi évet sem. Ennyit tanítottam. Kb. 120 ember – pedagógus, technikai személyzet, aki eltávozott mellőlem, vagy örökre, vagy csak jött és ment, vagy ma is itt van.

Hála Istennek, gyerekeknek nem történt baja a kezem alatt. Igaz a szeretetteljes szigor volt az elvem. Jöhettek ilyen-olyan divatok az oktatási rendszerben, nem követtem azokat, tanítottam, ahogy engem vala-

mikor józan paraszttéssel. Kaptam igen nagy pofont is érte, nagyon fájt, de nem érdekelt. Minden gyerek – a bukkot, a kiváló – épp olyan kedves az édesanyjának s versenystálló szellemben nem lehet alapos munkát végezni, ezt az utódaim is tartás szem előtt. A munkám túlzás nélkül a hobbym volt. Igaz a lelkem tettem tálcán a gyerekek elé, viszonzásként örömmel kaptam szeretetet. Persze voltak kemény időszakok is. Sógora-im, szüleim, apósom, nővérem s legkedvesebb kollégám Tajthy István elvesztése hónapokra visszavetette hangulatomat, de túl kellett élni, hisz kik voltak középpontban? 1. Család, 2. Iskola. Ami mindig visszarántott, a kapott szeretet mindkét oldalról. Néhány kiragadott példa: Kovács Gabi 7 évesen gyűrűs vőlegényem volt.

Kolozsi Kriszti két tízórát csomagoltatott be, mert tanító néni sovány.

Fiatalképviselőnk a 2-t meg a 3-at, csak úgy tudta összeadni, ha hozzámondtam, hogy 2 kecske + 3 kecske.

Kiss Józsi csak úgy olvasott, ha az ölembe ült (ma már nem igen bírom el).

Stefán Jani folyton megreklamálta, hogy én nem jól számolok (Helyre lett téve.... S mit ad Isten kollégák lettünk).

Márta a nevelői asztal alól a kuckóból kukucskálva tanulta meg az ABC-t (volt neki pléd, kispárma és baba is).

Timku Rita hetekig nem szólalt meg, hagytam. Egyszer csak Ő maga is meglepődött, amikor hirtelen feltett kérdésre válaszolt.

Újhelyi Pali minden jó jegyet így köszönt meg: „Majd meghálálom!” (azóta is várok egy díjnyertes halat...)

Oláh Gabi a következő képpen köszöntött egy pedagógus napon, egy iskolába járás táská átadásával: „Ezt azért vettük, hogy ne tessék olyan szegény lenni!” Mesélhetnék sok száz gyerekről, kevés a hely. Felnőttek, tisztességes anyák, apák, sőt már nagyszülők lettek.

Ha nem is becsülik – most már mondhatom, és nagyon méltatlanul - a tanítókat, azért mégis úgy érezzük, érzem, valami közünk csak volt emberré válásukban. Hiszen tanítványaim közül kerültek ki becsületes, tisztességes, az életben helyüket megálló felnőttek emberek, amire igen büszke vagyok. Ennyi év alatt a szülőkkel is barátságban éltem, igaz proféta sem akartam lenni a magam falujában. Hát ennyi.

Ez csak ezred része életemnek, de lehet valakinek így is sok. Nem baj! Így kerek a világ!

Kívánok minden volt tanítványomnak, családjának, a falu minden jó szándékú emberének jó egészséget, békésebb világot!

S fejezzem be – nem mert politikus vagyok, de mint valóban a falu szülötte - a következő sorokkal, mert nekem ez Tiszabercel: „Bölcsőd az, s majdan sírod is, mely ápol s eltakar”

U.i.: Akinek még élek emlékeztében, nincsen szükségem fényképre.

Betekintés az Idősek Klubja életébe

Rovatvezető: Gliba Lászlóné

INGYENES RUHAOSZTÁS – hirdették a szórólapok és a plakátok október hónapban a település minden pontján.

Humicskó József helyi képviselő által ruha szállítmány érkezett Tiszabercelre – már csak

RÖVIDEN

November 1. Mindenszentek

Elhunyt gondozottaink sírját folyamatosan gondozzuk. Ezen a napon sírjukra virágot helyeztünk és mécseset gyújtottunk. November másodikán a Halottak Napján ismét mécseset gyújtottunk valamennyi elhunyt gondozottunk emlékére.

Védőoltás

Egészségügyi ellátás keretén belül gondozottaink influenza és tüdőgyulladás elleni védőoltásban részesültek.

Ruhaosztásra készülve. Fontos, hogy az adományként érkező ruhákat átválogassuk és csak azok kerüljenek kiosztásra, amelyek még alkalmasak a viselésre.

az volt a gond, hogy hogyan legyen szétosztva. A helyet a Polgármester Úr biztosította a Téglagyár területén, a létszám adott volt a szociális területről az Idősek Klubjáról, már csak az jelentett fejtörést, hogy kik kapják. Korábbi tapasztalataim azt mondták velem,

hogy nem szabad rétegeket kiemelni, hisz ebbe a nehéz világba nem igazán tudjuk eldönteni, hogy ki is rászorult. Így született a döntés, hirdesük meg a településnek, és aki úgy gondolja, hogy szüksége van rá, az jöjjön. Így kb. 130 ember várt ránk október 25-én reggel 9 órakor a ruhaosztás napján – és az egy napra tervezett ajándékozást másfél óra alatt be is fejeztük. Hogy jól sikerült-e? a 130 ember számára biztosan. De vajon hol voltak a többiek? Ők a kritikusok – vagy csak nem mertek eljönni? Javasoljuk mindenkinek, hogy ha lesz újabb lehetőség, éljenek vele, hisz mindent segítő szándékkal tettünk.

Azt írta az újság...

Rovatvezető: Száraz Lászlóné

Azt írta az újság... 2001 őszén:

Elég régen tallóztunk a Napló régebbi számaiból, most visszatekintünk az 5 évvel ezelőtti eseményekre, talán lesznek, akik számára érdemes felidézni a nem is olyan régmúlt eseményeit.

Szárnyat bontott a „Takaros porta, takaros ház” környezet-szerépítő verseny. Tiszabercel község Önkormányzata és a Barátok Tiszabercelért Egyesület meghirdette a faluszépítő mozgalmat, melynek nyomait egyre szélesedő körben máig is láthatjuk. Látványosan megcsiszultak a kiskertek az udvarokról eltűntek a környezetcsúfító limlombok, virágba borultak a kerítések melletti területek. Jó dolog látni, hogy valóban kialakult egyfajta versenyszellem: kinek szebb a muskátlija, kinek zöldebb a pázsítja, és a jó példa ragadós. Ma már alig látni elhanyagolt gazon portát. Amit személy szerint évek óta hiányolok: a közterületek parkosítása, virágosítása. Szemégyűjtők elhelyezése, a boltok középületek előtt, és helyi rendezetlenség elhárítása (Bisztró, Posta, Takarékok) tehát a pénzkiosztó helyek előtt magoló, szemetelő megbűntetésére.

Akkor még külön, ma már együtt... mármint a Gátszínház. Akkor, 2001-ben még önálló rendezvényként szeptember elsején tartottuk, ma már a Rétközi Kulturális és Turisztikai Napok része. A nagyszerű azóta is emlékeztető István a Király című rockoperát mutatta be a Mandala Dalszínház társulata. Talán az újdonság varázsa, talán a megszépítő időbeni távolság mondatja azt, hogy az volt a leg leg leg. A színes reflektorok a Tiszán át, az est hangulata bizonyára sokakat magával ragadott. Sok szép ilyen estét szeretnénk még a Tisza partra varázsolni.

Júliusban 110 mm csapadék hullott. 2001. Novembertől 2002. novemberéig 800.000 millió Ft-os vízügyi beruházás zajlott – töltésfelújítást végeztek a Tisza túloldalán.

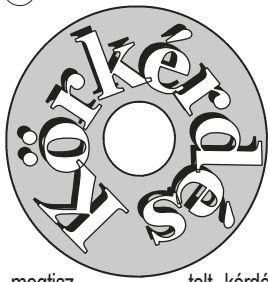
Elkészült az egészségház.

FAZEKAS KIÁLLÍTÁSNAK ADTUNK OTTHONT

Balla Istvánné amatőr fazekas kiállításának megnyitója volt a Klubban november 7-én. A művész Nyírbátorból érkezett hozzánk, és hozta el alkotásait Tiszabercelre. A megnyitó ünnepségen részt vettek a település vezetői, intézményvezetők, néhány önkormányzati képviselő, civil szervezetek vezetői, képviselői. A megnyitón megismerhettük Balla Istvánné Katika életútját, munkásságát. A tájékoztató után az iskolások műsorát hallhatták az érdeklődők. A kiállítás és vásár november 7-től november 10-ig volt megtekinthető. Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik felkeresték e szép és sikeres kiállítást és vásárt, és ezzel megtisztelték mind a szervezőket mind pedig a kiállítót. Köszönet a támogatóknak, a segítőknek, akik hozzájárultak a gyönyörű sikerhez.

Papp János jegyző köszönti egy csokor virággal Balla Istvánné kiállítót, Gliba Lászlóné társaságában.

Közeleg a Karácsony, mely a legmeghatóbb ünnepeink. Ön hogyan készül rá, kérdeztük olvasóinktól?

Tisztelt Szerkesztő Úr!

Köszönöm, hogy megtisztelt kérdésével, az év szeretet ünnepeinek kérdésével.

A Karácsony mit jelent számomra? Mivel legközelebbi szeretteimet elveszítettem, így egyedül élő nagynénémmel ünnepelek. Egyszerűen de mégis meghitten készülok az ünnepekre. Gyertyát gyújtok elhunyt családtagjaimért, így emlékezve rájuk. Kimegyek a temetőbe. Családom nincs, de elmegyek a legközelebbi rokon családhoz vendégségbe. Apró ajándékkal köszöntjük egymást.

Korábban elég ritkán jártam templomba, de az utóbbi időben többször elmentem, ott megnyugvásra, szeretetre találok. Karácsonykor is el fogok menni.

Ezúton kívánok minden Kedves Olvasónak Békés, Meghitt Karácsonyi Ünnepeket!

Tisztelettel: Tóth Erzsébet

Tisztelt Szerkesztő Úr!

Nagy megtiszteltetésnek érzem, hogy válaszolhatok kérdésére.

A mi családjukban – mint más családoknál is – a szeretet, a béke és a megértés ünnepe a Karácsony. Az ünnepek előtt a család kedvenceit sütőfőzöm. Gyermekeim, unokáim 24-én felöltöztetik a fenyőfát. Ezek után szűk családi körben megvacsorázunk és aztán az ajándékozás következik. Mindenki kap egy kis csekély ajándékot, aminek nagyon örül.

Az ünnep első napján testvéreink meglátogatnak bennünket, és együtt ünnepel a család.

Tisztelettel: Dobránszki Miklósné

Tisztelt Szerkesztőség!

Köszönöm, hogy kérdésével megkeresett.

Nálunk a karácsonyt hosszas készülődés előzi meg. Már hetekkel az ünnep előtt megvesszük az ajándékokat, amiket gondosan becsomagolva rejtünk el a kíváncsi szemek elől. A délelőtti folyamán elkészítjük kedvenc ételünket, és szépen kitakarítjuk a lakást. Délután a családdal közösen felöltöztetjük a fenyőfát, és megterítjük az asztalt. Este gyertyafénynél elfogyasztjuk az ünnepi vacsorát, majd gyertyát gyújtunk a fa alatt, közösen eléneklünk néhány karácsonyi dalt, s ezek után átadjuk egymásnak az ajándékokat. A napot pedig egy hosszas családi beszélgetéssel zárjuk.

Tisztelettel: Blaskó Kitti

Tisztelt Szerkesztőség!

A mi Karácsonyunk.

A Karácsonyi előkészületeket az adventi koszorú elkészítésével szoktam kezdeni, amit magam készítek. Aztán az ajándékok kiválasztása, vásárlása, amit csekély figyelmesség a közvetlen családtagoknak, legtöbbször éppen amire szükség van. Következik a fenyőfa kiválasztása, amit Szent Este szokunk feldíszíteni. Az ünnepi menü elkészítése is napokkal előtte elkezdődik, persze előtte disznóöléssel egybekötve, családi nosztalgijával. Az ünnepi menü Szent Este sültkolbász, hurka és sült oldalas szokott lenni és az elmondhatatlan mákos és diós kürtös. Este, ha mindennel kész vagyok, elmegyek az Istentiszteletra, a templomba. Az ünnep első napján szoktam a rokonok jönni ünnepet köszönteni. Az ünnepi ebéd tyúkhuslevessé, töltött káposztá, rántott- és sült hús.

Igy szokott a mi karácsonyunk dióhéjban eltelni. Mindenki Kívánok Békés Boldog Karácsonyt

Tisztelettel: Kovács Józsefné és Családja

Tisztelt Berczeli Napló Szerkesztősége!

Arra a kérdésre, hogy hogyan szoktam ünnepelni, sokféleképpen tudnék válaszolni.

Szerintem a legszebb ünnepeink a Karácsony, melyet minden évben nagyon várunk. Ez az én szívemben Jézus születésének időpontja, ezzel együtt a szeretet ünnepe, családi ünnep.

En, mint háziasszony, előtte egy héttel elkészítem a fejemben az ünnepi menüt, melyből a mákos és diós bejgli ki sem maradhat.

A mi családjunk, mivel Mihály fiam és menyem is Református lelkészek, és így Ők nem tudnak hozzánk az ünnepre eljönni, nálunk Gombán szokunk ünnepelni, mióta megszületett az első kis unokánk Zsuzsanna Lilla, mert szükség van a nagyszülői segítségre. Ide jön a lányunk Andrea is. Karácsony világiájának délelőtti az asszonyok elkészítjük az ünnepi menüt, az emberek felöltöztetik a karácsonyfát, az ajándékok csak este kerülnek a fa alá, hogy meglepetés legyen.

Este a család együtt elmegy a Templomba, hogy közösségbe és a gyerekek szereplését megnézve együtt ünnepeljük Jézus Krisztus születését. Majd hazamenve a karácsonyfa alatt eléneklünk közösen egy-két éneket, pl.: a „Krisztus Urunknak áldott születését” címűt, majd átadjuk egymásnak a csekély ajándékokat.

Meggyújtjuk az ünnepi asztalon lévő gyertyát, imádkozunk, és elkezdődik az ünnepi vacsora, mely pulykasültből, oldalasból, sültkolbászból, a szabolcsi töltött káposztából, és több finom falatból áll. Majd a sütemények kerülnek az asztalra, a bejgli is.

Mikor befejezzük a vacsorát, mindenki megnézi a kapott ajándékokat, és örülünk a kis unokáinknak.

Karácsony első napján elmegyünk a Templomba, megúrvacsorázunk, majd hazamegyünk és folytatjuk a családi ünneplést. Másnap készülünk haza, mivel elég nagy a távolság Gomba és Tiszabercel között.

Igy telik röviden a mi ünneplésünk.

Ács Mihályné

Tisztelt Szerkesztő Úr!

A Karácsony a szeretet ünnepe, számomra ez a legszebb ünnep.

Szűk családi körben szoktuk megünnepelni. 24-én délután karácsonyfa díszítés, ajándékcsomagolás, ami mindig nagy izgalom. Este a gyerekekkel elmegyünk a templomba, és utána együtt költjük el a vacsorát. Ilyenkor régi karácsonyokat idézünk fel, és csendesen emlékezünk azokra, akik már nem lehetnek közöttünk. Közben megkezdődik az ajándék átadása, bontása, ami mindenkinek nagy öröm. Lassan pihenni térünk, hogy másnap időben elkészüljön az ünnepi ebéd.

Ebben a rohanó világban adjunk hálát a sorsnak, hogy ezt a szent ünnepet méltóan meg tudjuk ünnepelni.

Magam és családom nevében kívánok mindenkinek Boldog Karácsonyt, és Békés Újévet!

Tisztelettel: Németh Ferencné

Tisztelt Szerkesztőség!

A Bodnár Család karácsonya

Már Karácsony előtt elkezdem a sütést-főzést a családnak. December 24-én a karácsonyfa feldíszítésével foglalatodunk a gyerekekkel és a férjemmel. Vacsora után az ajándékokat a fa alá tesz-

szük, majd mindenki boldog kíváncsisággal felbontja. A gyerekek öröme a legszebb ezen az ünnepen. Az első napot hagyományosan az édesanyámnál töltjük. A második nap a férjem édesanyját látogatjuk meg, utána az ünnep hátralevő részét pihenéssel és beszélgetéssel töltjük.

A Karácsony a legszebb ünnep számunkra, mert ilyenkor az egész család békében, boldogságban, szeretetben együtt van.

Tisztelettel: Bodnár Györgyné

Tisztelt Szerkesztő Úr!

Köszönöm, hogy kérdésével megtisztelt. A karácsony a legszebb és legmeghittebb ünnepeink. Ilyenkor elfeledjük a nehéz napokat. Megpróbálunk egymással több időt tölteni. Már négy héttel előtte elkezdődik a készülődés. A szentestét szűk családi körben töltjük. A nap a fa díszítésével kezdődik, közben sütés – főzés, és utána természetesen a templomban fejezzük be a napot, mivel mindkét gyermekünk szokott szerepelni. A következő két napot a bővebb családi körben töltjük.

Befejezésül minden Berczeli Napló olvasójának Áldott Ünnepeket kívánok családom minden tagja nevében!

Tisztelettel: Berkóné Balogh Judit

Könyvtári lapozgató

**Rovatvezető:
Futkos Béláné könyvtárvezető**

Új könyveink:

A kistérségi társadalmi, gazdasági helyzete 2006 (Észak – Magyarország)

Sajó Sándor: Magyarnak lenni Esküvő

Mire jök a bogarak? (Természetiismeret gyerekeknek) Alakrajz Emberábrázolás...stb.

Egy klasszikus kalandregényt ajánlok a téli estékre: A Vörös Pimpemel fiatalabbaknak és idősebbeknek egyaránt tartalmas szórakozás. A mű írója egy magyar származású hölgy: Orczy Emma bárónő. A könyv 100 évvel ezelőtt íródott és még ma is világsiker. 1995-ben az USA -ban CD-ROM-ra rögzítették a világ 2000 „jónak ítélt” műalkotását, s ezek között egyetlen magyar vonatkozású mű: ez a regény !?

A főhős (kicsit a Tv-ből ismert ZORRÓ alakjára emlékeztet), aki eszmei elkötelezettségéből és emberségből, furfangos módon áll a „jök” oldalára. Ármánykodás, veszélyek, barátság, szerelem.... minden van a könyvben: happy-end:

A másik új könyv elsősorban férfiaknak íródott: Külső munkák és a kert – címmel. A lakásfelújításhoz nyújt nagy segítséget és anyagismeretet a könyv első fele. Könyvünkön is többen saját kezűleg tették szebbé lakásukat, környezetüket. Azoknak, akik még előtte állnak a házépítés vakolási fázisait, tatarozáshoz. A kert című fejezet – rengeteg képpel illusztrálva – a kertépítés szep, de szakszerűséget igénylő rejtelmeibe vezet be. Olvashatunk az utak, lépcsők, teraszok, valamint a kerti tó kialakításánál, a fából épült kerti építmények összehasonlításáról. S ez a fejezet nem csak férfiaknak!

Nyugdíjasélet

Rovatvezető: Zsíros Antalné egyesületi elnök

HATVAN ÉV

*„Már vénülő kezemmel
Fogom meg a kezedet,
Már vénülő szememmel
Őrizem a szemedet”*

(*Ady Endre*)

családjuk számára a tisztességes megélhetést. Három lányt neveltek fel, és most a „kibővült” nagycsalád örömeiben osztozkodnak. Hajnal András köszöntője végén erőt, egészséget kívánva adta át az önkormányzat ajándékát.

Megható ünnepségen vettünk részt november 14-én az Idősek Otthonában, ahol KOCSIS JÁNOS és felesége MÉSZÁROS ANNA 60 éves házassági évfordulóját ünnepeltük és köszöntöttük. A háziasszony, Gliba Lászlóné szervezésében otthonos légkör, ünneplőbe öltözött általános iskolai tanulók műsora, köszöntők serege fogadta a KOCSIS család tagjait.

János bácsit, Annuska nénit és szeretett 3 lányukat.

Polgármester Úr köszöntője indította el meghatottságunkat, megtudva a hosszú évek hűséges kitartását, a sok örömben – természetesen gondokkal tarkítva teli 60 évet – melyet a Kocsis házaspár megélt. A II. világháború utáni nehéz években keltek egybe, majd szorgalmas munkával megteremtették

-60 évvel ezelőtt esküdtek örök hűséget egymásnak, Isten színe előtt- és most egymás kezét fogva fogadták Sári András plébános áldását, és megerősítve újra fogadalmat tettek, hogy örök hűségben, egymást segítve Isteni hitben éljék életüket.

Az általános iskolás tanulók köszöntő műsora után, Gliba Lászlóné, az otthon vezetője, Zsíros Antalné a Nyugdíjas Egyesület elnöke, Tarjányiné Dr. Jedlicska Ilona köszöntő szavai hangzottak el, majd virágok, pezsgők kerültek az ünnepltek asztalára. Finom ebéd és „lakodalmos torta” követte a köszöntést.

János bácsi szavaival zárom: „Szeretném, ha a mai fiatalok is kitartóak és türelmesek lennének egymáshoz, és gyermekeiket hitben nevelnék.”

Meghívó

VII.

„Virágcsokor Nyugdíjasoknak”

Kedves meghívásnak tettünk eleget november 18-án, amikor a Piccoli Archi Zenekar hangversenyét hallgattuk meg a Kodály Zoltán Hangversenyteremben Nyíregyházán.

A Piccoli Archi Zenekar idén hetedik alkalommal szerzett örömet jelképes „virágcsokorral”-zenei összeállítással a nyugdíjasoknak.

A Harmónia Kamarakórus, valamint a Művészeti Szakközépiskola növendékeinek tisztelet, szeretet és megbecsülést sugárzó műsoráért köszönetet mondunk.

November 8-án – gyűlésünkön – beszéltük meg a téli hónapok rendezvénysorozatát. Utána szervezeten néztük meg Balla Istvánné amatőr fazekas kiállítását. Szép élményben volt részünk, melyet Gliba Lászlóné szervezésének, segítségének köszönhetünk.

GRATULÁLUNK

Nyugdíjas Egyesületünk vezetősége november 14-én köszöntötte HEGEDŰS ZOLTÁNT és feleségét PAJKOS LILLÁT, házasságuk 50. Évfordulója alkalmából. Szívvel kívánunk nekik a Berczeli Naplón keresztül is erőt, egészséget, boldogságot CSALÁDJUK körében.

Szívesen teszem közzé Nagy Angéla: Ha én virág volnék című versét. A Magdaléneum lakója Ő, akit november 15-én ismertünk meg az Idősek Otthonában, ugyanis a Nyíregyházi Magdaléneum 10 lakóját fogadta Szilágyi Sándor református lelkész és a református gyülekezet Tiszabercelen. E hagyományos kirándulás, kapcsolat már régóta megvan, hiszen Kántor Ilona példamutató magatartása indította el, léptette életbe. Mindig van folytatója – Hála Istennek – hiszen Czene Gusztávné /Magdi néni/ látja vendégül házában ŐKET, természetesen támogatók, segítők bevonásával.

Kedves műsort hallgattunk meg, melyből egy gondolatok az idősek számára közkinccsé tesztek.

„Ne mondd, hogy már emlék a sorsod, van feladatot ...

Nagy ügyekért, imádkozni tudsz még sokat.”

Ha én virág volnék ...

Ha én virág volnék,
Már kora hajnalban kinyílnék!
Minden szirmom piros lenne,
Mert azt mondják az a szeretet színe.
Nappal jól teleszívnam magam fénnel,
Hogy azt szétszórhassem éjjel!
Bogárcák beszélgetnének a közelemben,
Egymással, nagy-nagy szeretetben!
És hogy mindenkinek példát mutathassanak,
Éjszaka, Ők is világítanak!
Ha én virág lehetnék,
Az egész világra szeretetport szórnék!
Hogy ne lehessen gyűlölet,
Hogy minden legyőzzön az igazi szeretet!
Ha én virág volnék,
Óvnám, amit ISTEN teremtett,
Mert Ő, minket legelőször szeretett!
De én most is virág vagyok,
Hisz minden szeretetet adok és kapok!

A mi

Rovatvezető: Száraz Lászlóné ig. h.

NAIPLÓNK

Az oldal mottója:

**„Vigyél a suliba tölcserét.
Hogy a tudást a fejedbe töltsék,
Mert ha mellé megy, az költség.”**

Lehet ránk számítani. Különösen igaz ez az alapfokú művészeti oktatás bevezetése óta. Képünkön, diákjaink színesítik a fazekas kiállítás megnyitóját.

Megkérdeztük Farkas Anikó, magyar-német szakos tanárt.

Mi a kedvenc színe? a sárga
illata? a jázmin illata
virága? a jázmin
étele? a bagdulyás
költője? Radnóti Miklós
írója? Móricz Zsigmond
verse? Tajtékos ég, Móra: A hegedű.
könyve? Viviane Villamont: Kisdarázs
filmje? A kőszívű ember fia
zene száma? Adagia
együttese? NOX
idézete? „Törekedjél ismeretekre! De ismeretekre, melyek ítélet s ízlés által vezéreltetnek.”
hangszere? a gitár
sportja? a röplabda
állata? a kutya
színésze? Latinovits Zoltán.
hobbija? gitározás
szava? „szabadság”
fája? az akác, hárs
évszaka? a tavasz
tárgya? a német
gyümölcs? a sárgabarack

Pedagógiai hitvallása: „Szólj, gondolj, tégy jót, s minden szó, gondolat és tett Tiszta tükröként fog visszamosolyogni rád”

Mit vár a jövőtől? Legyen béke, megértés az emberek között, továbbá értelmes ifjúság nevelését.

Szülők Iskolája

Ha előről kezdehetném a gyereknevelést

Ha előről kezdehetném a gyereknevelést, Fenyegetés helyett festegetésre használnám a kezemet.
Példálózás helyett példát mutatnék.
Nem siettetném a gyereket, hanem hozzá sietnék.
Nem a nagyokost játszánám, hanem okosan játszánék.
Komolykodás helyett komolyan venném a vidámságot.
Kirándulnék, sárkányt eregetnék.
Réten kőszálnék, bámulnám a csillagokat.
A civakodás helyett a babusgatásra összpontosítanék.
Nem erőszakoskodnék a gyerekekkel, hanem a Lelkét erősíteném.
Előbb az önbizalmát építeném, azután a házat.
Kevesebbet beszélnek a hatalom szeretetéről
És többet a szeretet hatalmáról.

Iskolánk tanulója, Tarjányi Evelin a Hősök emlékművé-nél. A koszorúzási ünnepe-sen, egy verssel tette emlékezetesebbé az emlékezést.

HÍREINK

Iskolánk a számok tükrében

Iskolánkba 212 tanuló jár. 117-en művészeti oktatásban részesülnek, 140 tanuló ebédel az új ebédlőben. 84 tanuló jár napköziben.

RISZ versenyeken

Szép sikereket értek el tanulóink az eddig lezajlott RISZ versenyeken. Rajz kategóriában, az elsősök közül első helyezést lett Szanics Andrea, második pedig Kerekes János. A másodikosok közül Blaskó Anett szintén első helyezést ért el.
A nagykörzeti egyéni atlétikai versenyen Kató Edit első, Oláh Dezső II. Kovács Imre III. helyezést lett. Mindnyájuknak, valamint a felkészítő nevelőknek is gratulálunk!

SZÍNHÁZBAN VOLTUNK.

Ebben a tanévben, már a felsős és az alsós csoportok is voltak színházi előadás-son. Az alsósok így írtak élményeikről:

Az osztályfőnökünk kihirdette, hogy mehetünk színházba.
Nagyon vártuk már ezt a napot. Busszal utaztunk kb. fél órát, míg megérkeztünk Nyíregyházára, a Móricz Zsigmond Színházba. Felmentünk az emeletre és megkerestük a helyünket. Közben nézelődünk. Az előadás négy elzavart állatról szólt, akik Brémába igyekeztek muzikusoknak. Útközben sok érdekes kalandba volt részük.

Nekem nagyon tetszett ezért sokat tapsoltam. Előadás után szétnéztünk a színház előtti parkban.

Nagyon szép volt ez a nap, és az előadás is.

Budai Orsolya 4. Osztály

GYEREKSZÁJ

Kérdezem az elsős kislányt:

- Hogy hívnak?

Válasz: Brigitta.

- És a vezetékneved?

Válasz: Barbara.

Hogy valami támpontot kapjak:

- És apukádat hogy hívják?

Válasz: Hát, Lajos!

VÉGÜL EGY POÉN

Égtáj

Tanító bácsi kérdezi Pistitől, milyen égtájak vannak?

- Észak, kelet, dél...

- És mi van dél után?

- Délután ájtjon a Jócó gombfocizni.

Mezőgazdasági hírek

Rovatvezető: Eperjesy Ferenc növényvédő szakmérnök

A cukkini termesztése

Nincs mindenkinek több tíz hektár földje, amire a család megélhetését alapozni lehetne. Kis területeken jövedelem kiegészítés okán lehetséges a termelés. Olyan intenzív növényeket érdemes termeszteni, melyek ezeken a kisebb területeken aránylag nagy árbevételt produkálnak.

Ujj Árpád családja ebben élén jár. A több éve termesztett brokkoli mellett a második évben próbálkoztak cukkini termesztésével eredményesen.

A cukkinit az uborka és a tök keresztelésével állították elő. A lombozata, futása és a kifejlett termés inkább a tökre, míg a kis cukkini termés inkább az uborkára hasonlít. Április végén kell vetni 1 m sor és 80 cm tőtávolságra. A vetést sorozó után, kézi kapával végzik. Vegyszeres gyomirtást ugyan lehetne alkalmazni, ők viszont csak kapálták két alkalommal.

Növényvédelmi probléma ez évben nem volt, így permetezni nem kellett. A termés

betakarítása jelenti a legnagyobb feladatot, ugyanis kétnaponként szedni kell, mint a zöld uborkát. Az inda tüskéje szúrós, ezért hosszú ujjú inget, pulóvert kell felvenni. Kétféle méret van, 2-4 és 4-8 cm átmérőjű. Ezeket külön kell válogatni. A Vasmejer székelyhelyi Pentafrost Kft. a felvásárló. 18-34 Ft/kg az átvételi ár. Árpiéknak az 1000 négyzetgölgön 105q termelt. Árbevételük meghaladta a 300.000 Ft-ot. A termesztési feladatot a család szinte önállóan megoldotta.

Az átadott cukkinit szeletelik, a nagyobb méretet kockára vágják, majd fagyasztyják. Otthoni viszonyok közt lehet savanyítani, mint az uborkát, májas töltelékkel megtölteni, vagy akár kirántani.

Javasolni lehet másoknak is ezt a növényt, legalább ilyen kis területen, mert miért baj az, ha egy jó hónapi munkával megteremtődik például a mostanában drasztikusan megemelkedett fűtési díjak költségének nagy része.

A FŐSZERKESZTŐ POSTÁJÁBÓL

Tisztelt Szerkesztőség!

Az előző Berczeli Napló számában olvastam Farkas Antal nyugalmazott TSZ elnökről szóló emlékezőt, akinek a temetésén én is részt vettem. Az emlékezésben leírtakkal mindenben egyetértek, de mint egy időben Berczel Község vezetésében részt vettünk, azt kiegészíteném a község életében végzett tevékenységéről. Én 1950-ben kerültem a községbe, mint iskolaigazgató. A község közepén a római katolikus egyháznak hatalmas területe volt, mely gyakran mocsaras volt, főleg a vasút felőli részen. A nagy területen kukoricát, csalamádét termeltek, mely nem a község díszé volt. Iskolánk, oda jutott, hogy egy helyre központossunk az építés során. Az építkezés helye a legjobb helyre került a községben azzal, hogy Farkas Antal TSZ elnök csereingatlanul megváltotta az egyház kertjének nagy részét s így a község központjába kerülhetett az új iskolánk. Korábban a Lapos-dűlőbe került volna a két falu Bercel-Paszab határába. Az iskola megépítésével, a sportpálya létesítésével a község központja kiépült.

Ehhez a néhai Farkas Antal nagyban hozzájárult és megérdemli, hogy ezt a tevékenységét is megemléssük, amely méltó a község elismerésére.

Üdvözlettel:

Munkácsi Mihály nyugalmazott iskolaigazgató

Rejtvény

Készítette:
Németh Sándor

Megfejtendő: Egy közelgő berceli esemény korábban tervezett időpontja, mely azóta megváltozott.

1												
		11					12					
13	14			15		16				17		
18			19		20							
21		22		23		24				25	26	
27					28		29		30		31	
32				33				34		35		
36			37					38				
	39					40					41	
42				43					44	45		
46			47			48		49		50	51	
52		53			54				55			
56						57						

VÍZSZINTES:

1. A MEGFEJTÉS ELSŐ SORA. 11. JÓZSEF ATTILA VERSE. 12. OLASZORSZÁG. 13. VÉDŐ. 15. BÜNYÜGYI ESET. 17. ALPOK ALJAI! 18. IGEN, OROSZUL. 20. NÉMET SPORT-MÁRKA. 21. NAGYTESTŰ PAPAGÁJ. 24. A FÉRFI SORSA ... /JÓKAI/. 25. DUPLÁN: MAGYAR SZÁRMAZÁSŰ AM . SZÍNÉSZNŐ. 27. NAGYOBB TELEPÜLÉS LAKÓJA. 29. KEZDŐ IZGULNI! 31. KORRÖVIDÍTÉS. 32. KIS FOLYÓ ERDÉLYBEN. 33. RÉGI ÜRMÉRTÉK. 34. ... DAME PÁRIZSI NEVEZETESSÉG. 36. HANG NÉLKÜL ZSÍROZ! 38. A MEGFEJTÉS BEFEJEZŐ SORA. 39. LÁNGOLNI KEZD! 40. AZ ELEJÉN BEINDUL! 41. LATIN „É” BETŰ. 42. EGY NAP NEGYEDRÉSZE. 44. GÖRÖG „Ó” BETŰ. 46. AZ ASZTÁCIUM VEGYJELE. 47. MAGYAR FILM CÍME /TURAY IDA/. 50. LEGNAGYOBB BANKUNK, RÖV. 52. IAN ... AM SZÍNÉSZ. 54. PL. ALI BABA TÖRTÉNETE. 56. ... VILLA. ANGOL FUTBALKLUB. 57. ARRA DÖF.

FÜGGŐLEGES:

1. SZIKES ITAL. 2. MOSÓPOR MÁRKÁJA. 3. A – RE PÁRJA. 4. KARBANTARTÓ RÉSZLEG. 5. MARGIT SZÍNÉSZNŐ. 6. OLASZ FÜRDŐHELY. 7. ÁTVÁRNI. 8. HOSSZÚ MORZE JEL. 9. TALJÁN. 10. CSÓNAGGERINC. 14. CSODÁLATOS, HIHETETLEN. 16. ... REGÉNYE /GÁRDONYI/. 19. ... URBE /A VÁROSÉRT/. 22. NOÉ KIKÖTŐJE. 23. A FÉNYÉRZÉKENYSÉG MÉRTÉKEGYSÉGE AZ USA-BAN. 26. ZOKOGNA. 28. A VIRÁGKÖTÉS MŰVÉSZETE. 30. A KUGLI EGYIK „KELLÉKE”. 35. SZEMÉLYED. 37. ZÓLYOM SZLOVÁK NEVE. 38. SZABADÚL A KARABINERBŐL. 42. EGY KIS NEVETÉS! 43. RANDIRA INDUL! 45. A MÉG KÖZELEBBI. 48. LITERÁTOR. 49. ... SÁMUEL, MAGYAR KIRÁLY. 51. NÉMET MOTOR-MÁRKA. 53. LEVÉLTÁVIRAT RÖV. 55. ... MESTER. CSAK NEVÉNEK KEZDŐ-BETŰIRŐL ISMERT FESTŐNK.

S

Sportbarátok

2006

Sportbarátok

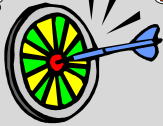
2006

Sportbarátok

2006

Sportbarátok

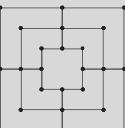
2006

Sportbarátok

2006

Sportbarátok

2006

Sportbarátok

2006

SPORT

SPORTBARÁTOK NAPJA

DECEMBER 16.

TISZABERCEL, BESSENYEI GYÖRGY
ÁMK ISKOLÁJA (FŐ ÚT 19. SZ.)

9.00 ÓRÁTÓL

ASZTALITENISZ BAJNOKSÁG A HOMONNAI ÉS TÁRSA
KFT. VÁNDORSERLEGÉÉRT

MALOM BAJNOKSÁG TISZABERCEL
POLGÁRMESTERÉNEK VÁNDORSERLEGÉÉRT

11.00 ÓRÁTÓL

SAKK BAJNOKSÁG TISZABERCEL ÖNKORMÁNYZAT
VÁNDORSERLEGÉÉRT

SZÁMÍTÓGÉPES PÁRBAJ GÖRÖMBEINÉ DR. BALMACZ
KATALIN VÁNDORSERLEGÉÉRT

13.00 ÓRÁTÓL

LÁBTENISZ BAJNOKSÁG A SZABI-SZÓDA
VÁNDORSERLEGÉÉRT

ULTI BAJNOKSÁG
A TISZABERCELI SZABADIDŐ EGYESÜLET
HÁZIBAJNOKSÁGA

15.00 ÓRÁTÓL

DART BAJNOKSÁG GÖRÖMBEI VILMOSNÉ
VÁNDORSERLEGÉÉRT

18.00 ÓRÁTÓL

LABDARÚGÓ BAJNOKSÁG A KOZMA ÉS FIA BT.
VÁNDORSERLEGÉÉRT

Nevezés a helyszínen. Nevezési díj: 200 Ft/Fő/versenyszám.
14 éves kor alatt 100 Ft/Fő/versenyszám.

MINDENKIT SZERETETTEL HÍV ÉS VÁR, A
BERCZELI IFJÚSÁGI KULTURÁLIS EGYESÜLET